

Seiland nasjonalpark opprettet

Kongen har i statsråd vedtatt å opprette Seiland nasjonalpark/ Sievjuu álbmotmeahcci i Alta, Hammerfest og Kvalsund kommuner i Finnmark fylke.

Nasjonalparken dekker 316,3 km², herav 9,6 km² sjø. Arealet er fordelt mellom kommunene Alta (134,4 km²), Hammerfest (128,2 km²) og Kvalsund (53,7 km²).

Seiland er Finnmarks nest største øy. Øya er en østlig utpost av vårt alpine kystlandskap, med mange topper over 800 moh. De to breene på Seiland, Seilandsjøkelen og Nordmannsøkelen, er landets nordligste. Ingen andre steder i Skandinavia er det dannet bre i så lav høyde over havet. Landskapet på Seiland er preget av en rekke større og mindre fjorder. De dype fjordene Store Kufjord og Jøfjord deler nesten øya i to. Det mest alpine terrenget på øya ligger i vest hvor en rekke bratte fjell stuper i havet. Sør for Seilandsjøkelen er det et vidstrakt platå med et karakteristisk, småkupert terreng. Her finner vi Melkelva, - et upåvirket vassdrag fra bre til fjord.

Foto: Johannes Abildsnes

Foto: Johannes Abildsnes

Frodig og variert vegetasjon:

De største botaniske verneverdiene finnes i fjellområdene i den sørlige delen av nasjonalparken, der berggrunnen er svært næringsrik. Her vokser en artsrik og særpreget vegetasjon, med innslag av sjeldne og kravfulle fjellplanter, som dvergarve, snøgress og stjernøyvalmue. Rundt bunnen av Store Bekkarfjord er fjellene bevokst med grasdominert vegetasjon helt til topps, og framstår som et svært frodig kulturlandskap.

Rovfugler:

Seiland har en rik rovfuglfauna, noe som gjenspeiler de øde og bratte fjellområdene, mange steder med bratte klipper mot sjøen. En rekke havørn hekker her sammen med jaktfalk, dvergfalk, tårnfalk og fjellvåk. Langs kysten er det små kolonier med måkefugl, vadere, grågås, ærfugl og teist. Ved vann og vassdrag

hekker en del våtmarksfugl, blant annet storlom og smålom. Oter, røyskatt og hare er vanlige i nasjonalparken.

Det er gjort funn av kulturminner fra helt tilbake til steinalderen og jernalderen. I tillegg til spor etter boplasser er det også funnet en del fangstinnretninger. Øya har mange steder et rikt kulturlandskap langs sjøen.

Nasjonalparken er sommerbeite for tamrein. Deler av parken beites også av sau.

Nasjonalparken er lite tilgjengelig uten båt. Det er ingen veier, offentlige snøskuter- eller barmarksløyper i nasjonalparken. Omfanget av friluftsliv er beskjedent. Det drives noe småviltjakt og fiske etter røye. Nærområdene til Store Bekkarfjord og Seilandsjøkelen er noe brukt til fotturer